

YETİM GİBİ

Mevlüt Yavuz

Sen gittin usulca, büktüm boynumu
Kaderine razı, bir yetim gibi
Kollarımla kenetledim, koynumu
Sadık kalsın diye, niyetim gibi

Dağlara denize, yüz sürmez oldum
Yönümü semaya, çevirmez oldum
Artık kimselere, sır vermez oldum
Aşkına karşılık diyetim gibi

Ömrün, dayanılmaz zor kışlarında
Gurbetin, amansız yokuşlarında
Ruhumu erittin bakışlarında
Urgana sarıldım, ziynetim gibi

Yanaklarım ıslak, gece bulutsuz
Sözcükler derbeder, hece umutsuz
Üzerime doğan, güneşim mutsuz
Her başlangıç sanki bir bitim gibi

ZAMANDA YOLCULUK

Halil Bozdoğanoglu

Katranlar kadrana damlayıp durdu
Bu gece can verdi cansız olanlar
Nur yüzlü bebekler dede oldular
Ben aynı mekânda yol eskitirken
Âlemle lisansız dil eskitirken

Zamandan sarnıçla çektim eskiyi
Yenide ne kadar eski kalmışsa
Bedensiz dolaşan doldu odama
Sıyrıldım kendimden daldım âleme
Sığmaz ki olanlar söze kaleme

Yok olan var oldu var olan nerde
Karun ile Nemrut bir çukurdalar
Ruhumu çarmıha gerdim bu gece
Emaneti verdim ilk sahibine
Mülkü teslim ettim mülk sahibine